

Ruskaretki Lemmenjoelle 10-17.9.2011 päiväretkeläisten kokemana

Päiväreppua kantoivat Teuvo, Pentti, Pirjetta, Ulla, Toivo, Pirkko, Maija, Anja ja Arto.

Vaeltajaryhmässä patikoivat Markku P, Tuula, Timo, Kirsti, Soile ja Jaana.

Nuoruuden intoa edusti 11-vuotias ja vankkaa eräretkikokemusta 79-vuotias matkaja.

Lauantai 10.9.2011

Lähtölaukaus ammuttiin Mäntsälän linja-autoasemalla klo 7.00. Mäntsälän Retken päiväryhmän ja vaeltajien lisäksi kyyditsimme Vantaan Retken "joukkuetta" Muotkatuntureille. Matka alkoi pitkin 140-tietä kohti pohjoista. Saarelta poimittiin mukaan vielä osa porukkaa. Ajourakasta huolehtivat kaksi kokenutta kuskia: Teuvo ja Timo. Matkanteko meni mukavasti, mutta tauot veivät meistä riippumattomista syistä yllättävän paljon aikaa.

Perillä Njurkulahdessa oltiin vasta 1.55 vietyämme ensin vantaalaiset Muotkalle. Ensimmäinen elämys oli yöpyminen linja-autossa. Lähinnä fagiiriksi tunsi itsensä nukuttuaan yön tyhjän päällä, eli pää toisella ja jalat toisella puolen käytävää.

Sunnuntai 11.9.2011

Ahkun tuvan aamupalan jälkeen lähtö klo 9.30 jokiveneillä kohti Ravadasjärven leiripaikkaa. Venekuskien taitoa ei voinut kuin ihailia ja ihmetellä. Välillä matkaa tehtiin reippaasti vesi kuohuen ja matalikoilla oli vauhtia hillittävä. Koskipaikoilla jouduttiin turvautumaan apostolien kyytiin. Leirialueelle päästyämme teltat nousivat alta aikayksikön pystyyn ja sitten luontoon. Suuntana komea Ravadasköngäs jolle riitti kuvaajia. Nautittuamme kosken kuohuista ja mahtavista maisemista palasimme leiriin ruokaa kokkaamaan. Erilaisin keittimin syntyi gourmet jos toinenkin. Vielä mieli halasi luontoon ja katsastettiin Härkäkosken varaustuvan tienoot. Ennen yöpuulle siirtymistä tunnelmoitiin vielä iltanuotiolla. Ja tästä alkoi viikon kestävä lettubuumi. Ei paha!!!
Hyvää yötä!

Maanantai 12.9.2011

Aamuyöstä pieni sateenropina herätti telttailijan. Aamiainen laitettiin lievässä tihkusateessa. Kosteus ei kuitenkaan estänyt liikkeelle lähtöä. Käveltiin venelossille ja ylitettiin Lemmenjoki. Tehtiin lämminkupit Härkäkosken tulentekopaikalla. Paluumatkalla pysähdeltiin ihailemaan Lapin luontoa ja kuuntelemaan Teuvon tarinoita.

Illalla meidät yllätti paikallinen "hullu" metso. Itseänsä ylväästi esitellyt lintu sai aikaan taas kuvausryntäyksen. Ja yllättäen ilta päättyi lettujen paistoon nuotiolla.

Tiistai 13.9.2011

Kulta mielessä! Kukapas eikäkö mikäpäs muu! Päiväreput selkään ja suuntana kullanhuhdontapaikat. Pilvipoutaisessa säässä matkattiin kultamies Veikko Nevalaisen ja Pellervo Kankaisen jalanjäljille. Kaikki kunnia heidän työnsä mutta toisenlainen arpi jäi luontoon konekaivuun jäljiltä. Luonnon toipuminen vienee arvaamattoman ajan. Leiriin palatessa meitä odotti yllätys. Rinkankantajaryhmä oli Ravadaksella kun Päiväreppuremmi palasi "kullanhuhdonnasta". Ilta päättyikin hulvattomaan huulenheittoon lettupannun kahvoista jos muustakin. Pieni sade ja savu silmissä ei "haitannu mittää".

Keskiviikko 14.9.2011

Klo 10.30 ja vettä sataa. Lämpötila + 11 astetta. Sateen loppumista odotellessa juutiin "ylimääräiset" kahvit josta kukaan ei kieltäytynyt. Lopulta ilmaan tyytyen suunnattiin uudelleen katsomaan Ravadasköngästä. Noustiin tällä toisella kerralla ylös verkkoaidan viertä yläjuoksulle päin. Kyllä on luonnon kivetyks jylhää ja komiata ja kosken pauhu mahtavaa ruhjeisessa uomassaan. Maaston korkeusvaihtelu antoi haastetta "Päiväkerholaisille", mutta Teuvon paussitustaito oli kymppiluokkaa.

Vaeltajaporukka lähti iltapäivällä Sotkajärveä kohti ilman rinkkoja.

Illalla klo 17.00 tuli "Nuoli"-vene hakemaan meitä seuraavalle leiripaikalle, Sotkajärvelle. Otimme veneeseen myös vaeltajaryhmän jättämät rinkat. Laavulla meitä odotti iloinen mutta nälkäinen joukko koska eväät olivat "enon veneessä". Poikkeuksettomasti ilta päättyi räiskäleiden paistoon.

Torstai 15.9.2011

Aamuherätys klo 7.00 vai oliko se "varttia vaille"? Täällä sopulitkin osaavat lukea. Atrianmerkki ohjasi eläimet pureskelemaan Arjan perinnelippikseen pitsikuviot. Tänään on Joenkielisen valloitus vuorossa. Kaikki 15 luontohullua lähti rivissä nousemaan rinnettä ylös. Koitti vihdoinkin päivä jolloin aurinko näyttäytyi ja avasi meille Lapin väripaletin. Rinteiltä avautuivat näkymät monille tuntureille ja Lemmenjoen

laaksoon olivat retkemme huippua. Riekkoparvi voitti" huiputuskiisan". Mäntsälän Retki oli toinen ja Suomen armeija kolmas. Kuvausryhmä oli tapansa mukaan paikalla.

Paluumatkalla kunnioitimme ja kiitimme luontoa hiljaisella hetkellä.

Viimeinen ilta ei kulunut sekään ilman nuotiota, lettujen paistoa, nokipannukahvia ja laulua. Yörauhan rikkoi Teuvon huuto: REVONTULIA! Sekin vielä.

Perjantai 16.9.2011

Jäähyväiset eräelämälle ja leirin purku. Ulla pilkkoi vielä puut valmiiksi seuraavia tulijoita varten. Rinkat ja muut pakkaukset kannettiin rinteessä jarrutellen alas rantaan. Jokivenho nouti Päiväkerholaiset ja koko porukan varusteet Njurkulahteen. Vaellusryhmä patikoi uskollisesti pääteasemalle saakka. "Varttia vaille" Teuvo käynnisti linja-auton Ahkun Majalta kohti Luontokeskusta. Vantaalaiset piti vielä noutaa Muotkalta josta klo 12 lähdettiin Saariselkää kohti viettämään ruskamatkamme viimeistä yöpymistä Tievatuvalla. Kyllä saunominen maistui ja poronkäritys sen jälkeen. Jotain kyllä puuttui- ai niin, räiskäleet. Lohdutukseksi Teuvo keitti iltakahvit ja Ulla tarjosi rajan takaa tuotua Pähkinähalvaa. Tuutulaulua ei tarvittu, kun painauduimme valkoisten lakanoiden väliin.

Lauantai 17.9.2011

"vartin yli"(6) huomenta kaikille. Lakanat pinoon ja tavarat autoon, "Legot" puhtaiksi ja aamupalalle. Puoli kahdeksan oli kello kun Tievatupa sai jäädä. Lähtiessä +1 astetta C ja aurinko nostaa suupielet hymyyn vaikka on lähdön haikeutta ilmassa.

Aurinko auttaa meitä näkemään, pitämään silmät auki päin lahjaksi saatua luontoa. Jos on heräävä kevät ja varpailleen nouseva alkukesä virkistävän ihmeteltävää niin on syys himottavan kypsää- kaikkensa se antaa ennen talviturkkia. Ei pysty ihminen kuvailemaan, ei. Ei ole sanoja kaikkeen. Paljooon turhaan kyllä ja jokaisella lupa kokea, nähdä asiat omalla tavallaan.

Tulkaa kokemaan, räväyttäkää silmät oikeen sepposen selälleen. Tulkaa Lappiin ja sieltä pois, sitten tuntuu, sielussako se on, ikävä takaisin!

Muistiinpanoista ilolla koonneet päiväkerholaiset:

Arja, Arto ja Pirjetta